

Kalbübü Sariyeva

(1951)

Kalbübü Sariyeva, 9 Ocak 1951 yılı, Kara-Kulca ilçesinin Alaykuu çevresindeki Özgörüŝ köyünde doğdu. Matematik öğretmen mesleğine sahip olduktan sonra, ilk önce köy okulunda çalıştı. "Mugalimler Gazetası" ve

"Adam cana Tabiyat" dergisinde, "Kırgız Ruhı" gazetesinde çalıştı. 1993 yılından itibaren Milli İlimler Akademisinin Felsefe ve Hukuk Enstitüsünde bilim adamıdır. Dört şiir kitabının yazarı.

Şiirler

ZAMANDAŞKA

Aalamdın çekteri akıl aralaylek,
Düynönün çeçile elek tüyündörü,
Men saga kantip cetip, taap, taktaym
Açılıp, çeçilüdüy bu kündörü.

Men saga kantip cetip, kantip açam?
Baratıp cogumdu izdep, bardı çaçam.
Seni dep katıp-senip çañkaymın da
Sen degen sezimlerden aşır-taşam.

Caralgan turpat,tuyum, akıl-estin
Düynölük tübölüktüü tüyünüsüñ.
Sen küçüsüñ tirüülüğüm tirep turgan
Açışı kerek taanıp,tüşünüşüm.

Bark-baaña kantip cetem tataal, kızık
Taanuunun colu sensiñ aydıñ, kısık.
Al coldo aciragıs koşulganbız
Ayrılgam birige algıs bağıt tutup.

Aalamdı açalbaymın seni açalbay
Özümdü tabalbaymın seni tappay.
Adamdın Aalamdan keñ mümkündüğün
Açpasak bizdin tagdır kalat aktay.

Men seni kantip taap, kantip açam?
Taanılgan öz çeğimden kantip aşam?
Özümdü özüm casap bütölekmin
Özüñdön özümdü izdep bara catam.

DENİZ

Kögültür deñiz, küñürt ün deñiz, kök deñiz,
Melmilde, ukta, sapırıl, tolku, can kurdaş.
Cürögüm tında, şarpıldap şuulda, sergileñ
Köönümdü tazart, solkuldap ıyla, kel, muñdaş.

Keñdiğün için, serüünüñ için süyömbü
Kök deñiz seni köölgügön, uçsuz çalkıgan.
Özünön özü carılıp, kayra bütölgön
Ce sende bütpös tirüülük için tartılam.
Ce tartkan mende eelikme eñsöö, şok oylor
Belgisiz düynö, belgisiz sezim artnan.
Kalkıldap alıs meykinge, çeksiz meykinge
Sırıña kanıp, kurbagan için bir sayran,
Tögülüp bütpöy, çaçılıp bütpöy buylangan
Cakınsıym seni köñülgö okşop turgandan.

MUASIRA

Alemin sınırlarına daha akıl yetmedi,
Dünyanın düğümleri daha çözülmedi,
Ben sana nasıl yetişirim, bulurum, tespit ederim
Açılıp çözülecek gibi olan bu günleri.

Ben sana nasıl yetişirim, nasıl bulurum?
Olmayı ararken, olanı da dağıttım.
Senin için katlanırım susuzluğa da
Senin için duygularım dolup taşar.

Yaratılan bedenim, sezginin, aklın
Dünyanın ebediyete dek düğümsün.
Sen bir kuvvetsin, beni hayata bağlayan
Seni açıp anlamam gerek.

Senin zor ve ilginç değerini nasıl anlayabilirim,
Anlamanın aydınlık, kısıtlı yolu sensin.
O yolda bir daha ayrılmamak üzere birleştik
Artık geri dönülmez yola çıktım.

Alemi tanıyamam seni tanımadan
Kendimi bulamam seni bulmadan.
İnsanın alemde daha geniş imkânlarını
Tanımasak, kaderimiz de kalır tanınmadan.

Ben seni nasıl bulup nasıl tanırım?
Kendi sınırlarımı nasıl aşarım?
Daha kendi kendimi geliştirmiş değilim
Kendinden kendimi aramaya gidiyorum.

DENİZ

Mavimsi deniz, garip sesli deniz, mavi deniz,
Parılda, uyu, savrul, dalgalan, can dostum.
Yüreğimi dinle, gürleyip seslen, serinle
Gönlümü temizle, dertle ağla, gel, kaderimi paylaş.

Genişliğin için, serinliğin için mi seviyorum
Mavi deniz seni, sessiz, uçsuz bucaksız uzanan.
Kendi kendine yarılp, tekrar bütünleşmen
Veya sendeki bitmez hayat beni kendine çeker.
Veya bendeki coşkulu istek, haylaz düşünceler çeker.
Belirsiz dünya, belirsiz duygu peşinden.
Süzülerek uzak yerlere, sınırsız yerlere
Sırına kanıp, kurmadığın için bir seyran,
Dökülüp bitmeden, saçılıp bitmeden toplanan
Seni yakın görürüm gönlüme benzediğinden.

Çaçıldı kayda gana oyum-sanaam,
Çarpıldım işter menen kanday gana?
Şaşıldım emnelerge cetüü üçün
Ömürdö solgundama, solgundama.

Aalamdı kaç colu eskirtpedik
Tüşündük kayra aruulap kaç colu iret.
Açpadık akırkıday kaç colu sırdı
Körbödük kaç colu köñüldü üröp.

Talbadım tayangandı süyögöndön
Tanbadım kimdi bolso tüşüngöndü.
Özümdü özüm gana açalbadım
Tappadım bir ganake özümdü özüm.

Köz tayat, gorizontton gorizont kuup,
Asman, cer bütün öñdöö! Tutaş öñdöö!
Arası calgız sızik, calgız çiyin
Aral çok, turak çek çok alar örgüü.

Köz talant büt çölköm kök, beytınım suu,
Şirelgen kün cebesi - kündün nuru.
Koyulgan böğöt, çek çok. Uç, çumku, süz!
Öz köönüñ tolkup cirö, tolkunga ıguu.

Aalamdın bölügünün kıpınday bir,
A aalam menin denem, bütün denem.
Şimirgen cer mañızın büt çölköm suu,
Şireşken tıgız aba, kündün nuru.

Koşulat bir munarık munarıkka,
Tüpkürdön tüpkürlördü karap kelem.
Baştalıp tügönüüdön tuyup, aıdap,
İygerip aman-soobu aalam denem.

Termelip ak tolkundar beşiginde
Boy cazsam een-erkin boloor ele.
Könböymün, çaçkın tolkun eç ıgıña
Taymaş, ce küç cıy, maga koşul, kana!
Kelemin gorizontton gorizont kuup
Köşülüü gana kerek emes gana.

Kelemin gorizontton gorizont kuup,
Asman cer tutam bütün! Tutam bütün!
Kelatıp aalam degen alp denemdi
İygerip, tuyuu üçün cetet küçüm.

TUULGAN CERDE

Aydıñı aydın açılın,
Ay tiygen küñüñ sagındım.
Ata-enem cıttuu Alaykum
Başısıñ ırıs-bagımdın.

Cıldızı kökkö sıybagan,
Cılganda bulak tuylagan.
Tünüñdü oylop sergiymın
Tünt oydon keede kıynagan.

Düşüncelerim dağıldı nerelere,
Çarpıldım ne tür işler ile?
Acele ettim yetişmek için nelere
Ömürde yavaşılama, yavaşılama.

Alemi kaç kere eskitmedik
Anladık tekrar temizleyip kaç kere.
Ne kadar sırı son defa gibi açmadık
Denedik, kaç kere gönül harcamadık.

Yorulmadım dayanana direnmekten
İnkâr etmedim kimleri anladığımdan.
Sadece kendi kendimi açamadım
Bulamadım bir tek kendi kendimi.

Gözler dalar gider, ufuklardan ufuk kovalayıp,
Gök ile yer bir bütün gibi! Bitişik gibi!
Arasında bir tek çizgi, bir tek hat
Ada yok, yerleşim yeri yok aralarında.

Göz hünerli, her taraf mavi, sonsuz su,
Kaynayan güneş ışığı; güneşin nuru.
Konulmuş bir set, bir sınır yok. Uç, dal, yüz!
Gönlüne karşı, dalgaların kucağında.

Alemin küçücük bir parçasının,
Alem ise benim bedenim, tüm bedenim.
Yer yüzünün her tarafı kaplamış su,
Birleşmiş basınçlı hava, güneş nuru.

Birleşir bir belirsizlik diğer belirsizlikle,
Derinden derinlere bakıp gelirim.
Tükenmek üzere olduğu yerden başladığımı hissedirim,
Geriye dönüp sağ salım mi diye koca bedenim.

Sallanıp ak dalgalar beşiginde
Ayağımı uzatsam rahat ederim.
Alışmam, dağınık dalgaların hareketine
Diren, ya da güç topla, bana katıl, haydi!
Gelirim ufuklardan ufuk kovalayıp
Sadece rahatlamak yeterli değil.

Gelirim ufuklardan ufuk kovalayıp,
Gök ile yer bir bütün gibi! Bitişik gibi!
Gelirken alem adlı alp heybetli bedeni
Geriye dönüp anlamaya yeter gücüm.

DOĞDUĞUM YERE

Aydınlığı aydın bembeyaz,
Ay nurlu günlerini özledim.
Annem, babam kokulu Alaykum
Kaynağısın, rızkımın, bahtımın.

Yıldızı göğe sığmayan,
Yamacında pınar oynayan.
Gecelerini hatırlayıp dinlenirim
Sonu gelmeyen düşüncelerden daraldığımda.

Çöp desem düyüm gül öskön,
Körkümüm, elkin künösçöm.
Kolmo-kol koştop uzatıp,
Toolorum bulut süröşkön.
Kürpüldök, bütpös küüsü bar,
Küçkö küç koşkon suusu şar.
Buralgan çetin, tal, kayıñ
Caş kurak caygan tuusuñar.

Cubar nur tögüp ağılcın
Kün tiygen çağıñ sagındım.
Buluttu saga kondurbay
Kagılım kelet, kagılgım.
Bir talın çöbüñ taştabay,
Tumarday kelet tağıngım.

*Yeşillik desem, türlü çiçek yetişir;
Görkemim, eşsiz güneşciğim.
Elden ele hep birlikte uğurlayan,
Dağlarım bulutlara kafa tutan.
Gürültülü bitmez ezgisi var;
Güce güç katan suyu çağlayan.
Uzun üvez ağacı, dalı, kayını
Gençliğin açtığı sancağı gibisiniz.*

*Tertemiz ydınlık nur döküp
Güneşin değdiği anı özledim.
Bulutu sana kondurmadan
Kurban olmak isterim.
Otunun bir tekini bile bırakmadan
Muska yapıp takınmak isterim.*